

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenredni nedelje in praznike.
Inserati: do 9 peti vrst 1 D, od 10—15 peti vrst 1 D 50 p, večji inserati peti vrst 2 D; notice, poslane, izjave, reklame, preklic peti vrst 3 D; poroke, zaroke velikost 15 vrst 30 D; ženitne ponudbe beseda 75 p. Popusti le pri naročilih od 11 objav naprej. — Inseratni davek posebej.
Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištvu „Slov. Naroda“ in „Narodna tiskarna“ Knafljeva
ulica št. 5, pritrjeno. — Telefon št. 304.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knafljeva ulica št. 5, I. nadstropje
Telefon št. 34.
Dopise sprejema le podpisano in zadoštno frankovano.
Rokopisov se ne vrača.

Posamezne številke:
v Jugoslaviji navadne dni 75 par, nedelje 1 D
v inozemstvu navadne dni 1 D, nedelje 1.25 D
Poština plačana v gotovini.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:
V Jugoslaviji: celoletno naprej plačan . . . D 120—
polletno 60—
3 mesečno 30—
1 10—
Pri morebitnem povzemanju se ima daljša naročnina doplačati.
Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno po nakaznici.
Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Pismo iz Prage.

PARLAMENTARNI IN POLITIČNI POLOŽAJ V ČEŠKOSLOVAŠKI.
SLOVO LUJA VOJNOVIČA OD PRAGE. — PROTI AVTONOMIJI IN
FEDERACIJI, ZA ENOTNOST JUGOSLAVIJE. — ZA ZVEZO S ČEŠKOSLOVAŠKO, POLJSKO IN ROMUNIJO. — UJEDINJENJE JUGOSLOVENSTVA SE NI KONČALO.

20. junija.

Zasedanje poslanske zbornice se bliža h koncu. Kakor se kaže, bodo rešene samo še najnujnejše predloge, terminirane, t. j. one, ki so vezane na določen rok, in pa take, o katerih je bil dosežen sporazum med češkimi vladnimi strankami. Vse drugo se odloži. Zlasti veliki nesporazumi so nastali o šolskem zakonu in o zakonu glede zganja. Pri šolskem zakonu zahtevalo socialisti popolno izločitev veronauka iz pouka v šoli, tudi fakultativno in namesto veronauka naj bi se uvedel poduk laičske moralke kot obveznega predmeta. Ostale stranke pa pravijo, da je možnost odločitve starišev bodisi pri pouku moralke, bodisi pri pouku veronauka najdemokratskejša in najširša in da bi izločitev poduka veronauka tudi fakultativno samo ojačala klerikalne elemente, zlasti na Slovaškem. Kar se tiče zakona glede zganja, obstoje spori med pristaši svobodne trgovine in onimi, ki zahtevajo fiksne cene za zganje; tako bo težko združiti za dogovor jedne in druge.

Pred odhodom gospoda prezidenta Masaryka na Capri je bilo dogovorjeno sporazumno z ministrom Šramkom in poslancem dr. Rašimom in Švehlo, da do povratka g. prezidenta ne nastane v sestavi kabineta nikakoli izprememba, tudi ne posamna. Zato ostane do t. d. dr. Beneš ministrijski predsednik in dr. Šrobar minister za šolstvo. Ako pride na jesen do izpremembe, bo širša nego se misli. Verjetno je, da odidejo: notranji minister Černý, ki bi se najraje vrnil v Brno na čelo deželne politične uprave, minister za poljedelstvo Staněk, minister za javna dela Tučný, minister za socialno skrbstvo Habrman, minister za šolstvo dr. Šrobar in minister za unifikacijo dr. Mičura. V poslednji dobi

so se vršili poskusi za stike med češkoslovaškimi in nemškimi socialnimi demokrati v tem smislu, da bi se jih pridobilo za vladno kombinacijo, ali pokazalo se je, da so vsa podobna stremjenja še prezgodnja in da bo morala vsečeska koalicija še do jesenske dobe upravljati usodo naše države sama.

Šolska debata, ki se vrši že tri dni ob številnih čeških in nemških vprašanih, služi ob pomanjkanju gotovega materiala zgolj v izpolnitev praznine. Vendar pa ni ostala brez koristi, kajti v njej je bilo dokazano s strani ministra dr. Šrobarja in poslanca dr. Lukavskega s pomočjo številnih Nemcem v njihovem šolstvu ne godi nikakoli krivica, da pa deloma do krivdi vlade, deloma vsled nemškega odpora doslej še ni poskrbljeno za češke šolske potrebe tako, kakor bi moralo biti, zlasti da se za češke manjšine ne troši niti toliko, kolikor je določeno v državnem proračunu. Na mednarodnem shodu Lige za Zvezo narodov je bilo pričevalno dokazano, da je češkoslovaška republika med vsemi državami svojim manjšinam najbolj naklonjena in pravična in da stori za nje več nego je zavezana z mirovnimi pogodbami, vendar pa se Nemci pritožujejo.

Jugoslovanski politik Lujo Vojnovič, ki zapusti te dni Prago, je priredil za svoje slovo od jugoslovenske omladine, ki študira v Pragi, 16. t. m. v jugoslovanski menzi predavanje o notranji in zunanji situaciji Jugoslavije. Predavanje je bilo nenavadno dobro obiskano ne samo s strani dijaštva, marveč tudi s strani članov jugoslovenske kolonije in prijateljev Jugoslovenov. Imelo je zelo lep uspeh in govornik je fasciniral občinstvo z vsebino svojega govo-

ra, kakor tudi z uspešno govorniško obliko. V svojem predavanju, ki je trajalo nad dve uri, je izrekel na prvo svoje zadovoljstvo z občevarjem z jugoslovensko mladino v Pragi, iz katere odnaša najlepše spomine na češki narod, ki ima tako veliko vero v samega sebe in od katerega lahko jugoslovenska mladina tako mnogo pridobi v svoj prosih in v korist svoje domovine. Svoje priznanje je izrekel delovanju češko-slovaške jugoslovenske Lige za bodočnost obeh naših narodov, na kar je prešel na svoj tema. Obrazložil je pomen osvobodjenja in ujedinjenja Jugoslovenov, se pečal z monarhistično ustavno obliko v Jugoslaviji in naglašal nujnost, da moralo Jugosloveni nastopiti pred vsem svetom kot enotni narod. Kakor se Bavarec čuti Nemca in Toskanec Italijana, tako mora med nami vsak biti Jugosloven. Izreka se proti vsaki obliki avtonomije in federalizma, rekoč: Sem sicer avtonomist, ali razum mi veli, da odložim ta nazor z ozirom na prosep domovine in iz ljubezni do celote. Jednotnost naše države pa ne izločuje decentralizacije. Hrvatsko vprašanje, katerega se je podrobno dotaknil, se da rešiti samo z ljubeznijo in navdušenjem. Radič je kontradikcija svojega življenja in ako bi bili mi hodili med ljudstvo kakor on, bi ne bili doživeli ustanovitve hrvatske republikanske stranke. Notranja konsolidacija države je predpogoj njene zunanje varnosti. To, kar se je pretresalo na nedavnem mednarodnem kongresu Lige za Zvezo narodov v Pragi, nima praktičnega smisla. Nočemo podonavske konfederacije, marveč hočemo zvezo s češkoslovaško republiko, s Poljsko in Romunsko. To je temelj, na katerem se more konsolidirati bodoča Srednja Evropa. Mislimo namreč na bodočnost in videti v njej, da Bolgarija pristopi k jugoslovenski zajednici. Ujedinjenje jugoslovenstva še ni dokončano. Dokler bo trajala rapalska pogodba, ni stvarjena Jugoslavija. Jugoslavija ni popolna, dokler je Zader, Gorica in Istria v tujih rokah. Nadalje je navajal

svoje misli o razmerju Jugoslavije do Italije in o jadranskem vprašanju ter zaključil svoje predavanje s toplim patrijotičnim apalom na jugoslovensko omladino, katere je spremljala njegov govor s soglasnim in živahnim odobravanjem ter mu je pri odhodu priredila srčno ovacijo.

Poročne svečanosti v Jugoslaviji so glasno odmevale v češkem tisku, ki je prinašal obširna poročila in

naglašal tudi političen pomen poroke, dajajoč duška prijateljstvu češkega naroda do Jugoslovenov. Ob tej priliki je jugoslovanski kibar Menegelo, dijak profesorja Španiela, ki biva v Pragi, izdelal v reliefu portret jugoslovenskih kraljevskih novoporočencev. Uspešno njegovo delo uživa zasluženo pozornost.

J. K. S.

Beogradski listi o kraljevem bivanju na Bledu.

»Balkane« priobčujo z Bleda o sprejemu v Sloveniji in bivanju kraljeve dvojice na Bledu tole poročilo:

Slovenija preživlja svečane dneve, polne veselja in iskrene narodne radosti. V sredini tega poštenega ljudstva se nahaja po tolikih stoletih muk in trpljenja pod tujimi vladarji kralj slovenske krvi, narodni kralj, ki je tako slavno zabeležil svoje ime še v mladih letih v zgodovino in s katerim so bratje od Triglava in Adrije do Gjevzelije in Timoka danes v svoji veliki državi, srečni, da lahko s takimi kraljem veselo in mirno gledajo v bodočnost. A ta kralj je privedel seboj svojo izvoljenko, prvo kraljico naše z junaštvom ustvarjene kraljevine v sredini svojih zvestih Slovencev, da tu živi svojo mlado srečo, da najde tu odmora po polnih desetih letih borbe in burje. To odlikovanje navdaja Slovenijo s ponosom in od gospodskih dvorcev do kmetijskih kolib se ori pesem oduševljenega naroda in obdaja kralja in kraljico z ljubeznijo, ki mora ogreti srca tudi vzvišenih gostov v slovenski, zares kršni ali tudi edinstveni divni zemlji.

Sprejem, ki ga je narod priredil kralju in kraljici od trenutka, ko sta stopila v Slovenijo, je bil ginljiv tako po svoji neprisljivosti kakor po svojem enodušnem svobodnem razpoloženju, ki je spremljal visoko vladarsko dvojico do kraljevske vile. A ta letni dvorec v sredini prastare šume in divnega parka na visokem holmu, od koder pogled objemlje čarobno jezero, je vreden in čestojen svojih kraljevskih gostov. Takoj prvi večer je dalo prebivalstvo izraza svojemu veselju in oduševljenju: ves Bled je bil veličastno razsvetljen, na stotine okrašenih in iluminiranih čolnov je plavalo po jezeru, kresovi so goreli na okoliških gorah, na uho je udarjalo petje in

godba. In ko so se kraljevski par v razsvetljenem čolnu pridružil na jezeru svojemu ljudstvu, ni bilo konca radosti in navdušenega pozdravljanja.

Od prvega dneva svojega prihoda je kraljevski par v stalnih stikih z ljudstvom. Redek je dan, da bi kraljevska dvojica ne odšla na izlet. Kralj in kraljica sta bila v Bohinjski Bistrici in ob izviru Save sta uživala izredno lepoto prekrasne pokrajine. Oba so izvrstno počutila. Vsi glasovi, ki prihajajo iz kraljevskega dvorca, prinašajo radostne vesti o neskaljeni sreči in o izbornem razpoloženju, ki vlada v dvorcu.

Bled postane zbirališče za goste iz naših visokih službenih krogov in iz najboljšega društva. 14. t. m. je priselja semkaj soprega ministrskega predsednika ga. Pašićeva v družbi z namestnikom Hribarjem. V kraljevi suiti na Bledu se nahajajo polkovnik Trifunović, major Jo vidič in kraljevi telesni zdravniki. V Sli. venili se vsi nadejajo, da ostaneta kralj in kraljica v njihovi sredini do Velike Gospojnice. Kraljevo bivanje v Sloveniji bo imelo tudi srečne politične posledice. Edinstvo naše države dobiva vedno močnejšo obliko.

Francosko-romunska vojaška konvencija.

— Bukarešta, 22. junija. (Izvir.)

»Adeverul« javlja kratko:

Med Francijo in Romunijo je zaključena vojaška konvencija proti Rusiji. Po tej konvenciji je Francija obvezana skrbeti za vsa vojna opremljena in ves vojni material, ki je potreben romunski vojski.

Louisa de la Ramée (Quida):

Kneginja Vjera.

Roman.

Nekega popoldneva ji je prišlo na misel, da bi posetila malo ribiško vas, kjer je takrat Corréze pel zanjo. Popoldne je bila svobodna ter ni imela nikakih reprezentacijskih dolžnosti. Na vse zgodaj je dala torej zapreči svoja ponija in se je peljala skozi Deauville in Trouville na čisto proti Villerville. Ondi je izstopila in je šla peš po obrežju; spremljal jo je pes Loris. Vedela ni imena vasi, a je poiskovala po spominu orijentirati se in je menila, da mora biti nekje med Grand - Bacom in Villerville. Krenila je na stezo, ki se je vila med travniki in žitnimi polji in je res našla vas, prav tako, kakoršna je bila nekaj. Stara žena, ki jima je takrat stregla, je pletla pred svojimi vrati. Starka ji je želela prijazno »dobro jutro« in otroci so strmeli vanjo. Nihče ni spoznal v veliki dami, ki se je opirala na palico z zlatim držajem, dekleta, ki je tu pred tremi leti v oči kajal se delo v kostanjevi senci in pilo mleko iz lončene skodelice. Prosila je čašo sveže vode in je sedla poleg rožnatga grma. Zapletla je staro ženo v pogovor in jo zvedela, da priroma Corréze vsako leto v to ribiško vas.

»Dac, je pripovedovala zgovorna starka, »prav fine goste mam tukaj, gospa. Sicer ne vem, ali vam je znano, kdo je ta gospod Corréze. Tudi meni so šele drugi povedali njegovo ime. Dejali so, da je velik, jako imeniten pevec. Enkrat sem ga celo sama slišala. Tu na temle mestu je pel, pod orehom. Mislija sem, da slišim angela iz nebes.« Vjera je slišala in molčala. Njene oči pa so se zameglele.

»Dac, je nadaljevala starka, »in kadar pride semkaj, si zmeraj natrpa-

tu šopek vrtnic. Ko je bil prvič tukaj, je imel seboj mlado dekle, ki je na bregu izgubilo devlje in ji je kupil oči. Morda je deklica umrla, in da zaradi nje vedno prihaja sem. Tako dolgo sedi vsakokrat pri meni in ima tako tužen obraz. Zadnjikrat je bil meseca maja tukaj.«

Vjera je zardela in je vatala. Stisnila je ženi par srebrnjakov v roke, poklicala Lorisa in se je urno vrnila v Villerville.

»Odkod tako zgodaj?« je vprašala markiza Sonnaz, ko je prihajala po stopnicah terase. Markiza se je bila udeležila nočnje zabave na Felicité in je ostala čez noč na gradu. Žurov je sedel poleg nje na terasi.

»Peljala sem se daleč ven; saj veste, markiza, navado imam zgodaj vstajati.«

»Kje pa ste bili?« je vprašal Žurov osorno.

Obstajala se je nekoliko in je zardela, kar sta opazila markiza in knez. Ker se je pa zavedala, da ni storila nič napačnega, je kmalu odgovorila: »Veste, tisti kraj, kjer sem se takrat takoj drugega dne po svojem prihodu v Trouville izgubila. Mnogo so se smejali zaradi tega; — tamkaj sem bila.«

»Zdi se mi, da se spominjam tiste dogodbe,« je mrmral Žurov. »A mislim, da oni doživljaj ni bil vreden te božje poti.«

»Kdo več?« se je rogala markiza. Namesto odgovora jo je Vjera premerila s hladnim pogledom. Ko ju je Vjera ustavila, pa se je Žurov še enkrat ustavil pri tej njeni opazki.

»Upam, Jeanne, da ste rekli to brez postranskih misli. Menda si ne boste domišljevali.«

»Ali prosim vas,« ga je prekinila, »ta je pa lepa! Zdi se, kakor da se hočete na svoja stara leta razviti v ljubo-

sumnega soprega. To bi bilo zabavno, morda precej na mestu. Mogoče bi se vam zdel vaš lep ledenik potem zanimivejši kot si morete misliti.«

S tem namigavanjem, ki je bilo premisseno izrečeno, je vstala in se odstranila, da se bavi z neštevilnimi vprašanji glede projektirane velike predstave. Prirediti je namreč hotela dobrodelno prireditve. Bila je energična žena precejšnjo organizatoričnega daru in je imela rada, da so ljudje govorili o njej. Sodeč po pripravah, ki so se vršile pod njenim vodstvom, je bilo pričakovati, da postane ta veselica veliki dogodek sezone. Pripravila je par vladajočih knezov, da so jej obljubili udeležiti se slavnosti, in vsa elitna Haute Gomme je bila že pri volji, da se da oskubiti.

Najlepše dame aristokracije in znameniti umetniki in umetnice naj bi prevzelo v flamskih kostumih prodajo po stojnicah.

»Pisala sem tudi Corrézu,« je pripovedovala v pričo Vjera, »toda odrekel mi je. Prej je prihajal vsako leto v Trouville, sedaj pa ga ni nikoli več... Morda ga kaka ženska vleče drugam.«

Vjera nikakor ni bila prijateljica takih pod pretežo dobrodelnosti prirejevanih maskarad, ali preostajalo ji ni drugega, morala se je udeležiti prireditve. Knez, njen mož, je želel, da sodeluje.

Dan pred veliko veselico se je peljal knez s kneginjo, sestro in drugimi svojimi gosti v Trouville, da si ogleda priprave madame Jeanne. Markiza je dobila dovoljenje, da sme postaviti na odprti prostorih kopalisknega parka svoje stojnice z lesenimi konjički, raznimi drobničariji, pahljadami, smodkami, slaščicami in raznovrstnimi drugimi malenkostmi. Na vsakem šotoru je bilo zapisano ime lastnice ali lastnika. Šotor kneginje Žurove je bil višjaj,

nad njenim imenom se je lesketala velika, srebrna knežja kruna.

Okoli nje je stalo približno dvanaest paviljonov, vsi živo in pestro barvani. Služabniki so prihajali in odhajali; prišli so fantastični robo, ki se je imela naslednjega dne prodajati po fantastičnih cenah v korist ubožcev. Bila je pisana, vesela slika. Na šotoru nasproti Vjeri je bila namesto kruna ali grba bbošana slika verice, ki tra orehe z devizo: »Živel divji lov!« — Vjera sicer ni poznala v Parizu splošno znane gesele, predobro pa je poznala ime, zapisano nad šotorom: Mademoiselle Noisette. — Prebledela je in njene lepe oči so zažarele v ogorčenosti. Markiza je opazila, kaj se vrši v njej in je bila vsa vesela. »To bo imenitno, si je dejala; mirni ljudje morejo v svoji jezi postati najopasnejši.«

Toda zmotila se je. Prišlo ni do nikakega nastopa. Vjera je ostala mirna in je brez razburjenja podala svoja navodila glede breme paviljona. Sicer pa nobene besede, nobene kretnje. Markiza si je morala priznati, da je prireditelj izgubila zanjo glavno mikavnost.

Kmalu se je pojavila na obzorju gospodinja Noisette. Bila je v črni toaleti z rdečimi pentljami, imela je izredno frizuro in je hrupela in se smejala z gosposi, s katerimi je prišla. Zmerjala je sluge, ki so razvijali njene ovojce. »V' la' la' petite,« je dejala glasno in brez okolišev merila Vjero in njeno družbo s svojim kornijonom.

Solnce se je nagibalo za obzorje, in Vjera ni niti z besedico niti s kretnjo omnila, da je opazila ime nad verico. Markiza je bila razočarana in ni razumela — saj je vendar opazila Vjerin ogorčeni pogled. Kako je mogoče, da sprejme kaka žena tako zasramovanje kar tako! Na gradu Felicité, kamor je spremljala Žurove, je sedla k obedu, a Vjera se še vedno niti za hip ni izpo-

zabila v svoji ulogi. »No, dac, si je rekla markiza, »podala se je pa, kakor druge.« In razdražena je razmišljala dalje: »Čemu sem potem povabila te amestnice?«

Po obedu je kneginja Vjera zastavila pol svojemu možu, prav ko je hotel vstopiti iz jedilnice v kadišnico. »Madame,« je vprašala mirno, »ali je vaša želja, da sodelujem pri jutranji prireditvi?«

»Gotovo,« je odgovoril začuden.

Potem boste, je nadaljevala prav tako mirno, »odstranili paviljon one igralke z imenom Noisette, ali pa postavite koga drugega vanj. Sicer ne pojdem v svoj šotor.«

Žurov jo je nekaj časa molče gledal, »Kaj pa hočete?« je vzoril potem. »Ali ste blazni?«

»Gotovo ste me razumeli,« je odgovorila. »Ničesar drugega ne rečem in ostajam pri tem. Ako se ta dama udelež veselice, potem jaz ne sodelujem. Sedaj volite!« — In brez vsake druge besede se je okrenila in je odšla k drugemu damam v glasbeno dvorano.

Žurov je stal kakor okamenel. Kaj vé o Noisetti? Bržčas pravo in vso, ker ostalih dveh dam, ki tudi sodelujeta pri bazartu, niti omnila ni. Če ve ali ne, to mu je bilo končno vseeno, nikakor pa ne sme dopustiti, — tako si je mislil — da bi se protivila njegovi volji in bi mu javno nasprotovala. V vsem svojem gnjovu pa se ni mogel osvoboditi zavesti krivde in sramu, ki sta ga spravljalab ob samozavesti. Ker si ni vedel pomagati, je poiskal svojo sestro.

»Nadine,« je dejal osorno, »ali si ti govorila z Vjero o Noisetti?«

Madame Nalagine ga je porogljivo pogledala. »Jaz? Mar sem opravljiva klepetulja?«

»Kdo na bi bil potem?«

»Kaj? Kdo? Ko ve že ves Pariz —« (Dalje prihajajo)

Politične vesti.

== Stranke in pokr. namestnik. Današnje »Jutro« ugotavlja, da je »Epoh« pritožbah g. dr. Kukovca v demokratičnem klubu napadeno poročala. Po avtentičnem, menda od dr. Kukovca samega, izvirajočem pojasnilu, se je le pritoževal, da pokrajinski namestnik nima lojalnih stikov z demokratično stranko. Nismo sicer poklicani zagovarjati pokrajinskega namestnika, vendar pa se nam zd potrebno precizirati svoje mnenje v tem smislu, da mora pokrajinski namestnik stati nad strankami. Kot tak se ne sme braniti obhajanja z nobeno politično stranko, katere si tega želi; naloga njegova pa ne more in tudi ne sme biti iskati s svoje strani stikov z eno ali drugo politično stranko, ker bi to pomenilo, da je zapustil stališče nad strankami svojčega državnega funkcionarja. Glavni kriterij pri presojanju delovanja in uradovanja pokrajinskega namestnika mora biti, da ima pred vsemi splošno narodni in obče državni interes. V tem oziru pa se po našši sodbi pokrajinskemu namestniku ne more ničesar očitati.

== Muslimanska politika. — klerikalna politika. Beogradski »Novi list« piše: Brez iznenadenja in brez žalosti smo zabeležili rezultate muslimanske skupščine v Sarajevu, ki je dala v veliki večini poverenje skupini bivšega ministra Spaha. Pravimo: brez iznenadenja, ker smo imeli priliko v našem listu hladno oceniti zadržanje muslimanskih predstavnikov, ki so vodili cig-cag-politično in povzročili novo zmešnjavo v naših neurejenih razmerah. O lahkotnem miselnem žrtvovanju interesov pravoslavne in katoliškega prebivalstva v Bosni in Hercegovini niti ne govorimo. Nato piše list o slabih skušnjah z muslimani ter nadaljuje: nenaklonjeni vsaki klerikalni politiki, ki bi smatrala kot reakcionarno in zastarelo, nimamo razloga menjati svojega mišljenja, ko gre za muslimanski klerikalizem, ki je najbolj reakcionaren, ker je najmanj kulturni. Kot svobodnomoiselci ne moremo mirno gledati in ploskati poneumnevanju mase. Politika, ki jo je g. Spaha jasno in odprto očrtal, vsebuje vendar veliko vrline in dobrih. Hvala leži samo jim, ker so nam pustili proste roke ter nas odvezali vseh ozirov. Čas bo dokazal, da bo doživel brod g. Spaha, svoj brodom, in sicer v splošnem interesu.

== Albanci proti Italijanom. Rimski časopisi poročajo iz Drača o vedno večjem protitalijanskem razpoloženju Albancev. Albanski vojski so baje napadli tudi italijanski poštni urad v Draču. Pobili so steklo na oknih in odstranili italijanski grb. Zunanji minister Schanzer je poslal albanski vladi oster protest in zahteval zadostitev.

== Italijansko časopisje o avstrijskih razmerah. Rimski »Epoca« piše, da mora Italija sodelovati pri vseh akcijah za gospodarsko obnovo Avstrije. Istočasno omenja izboljšanje avstrijske valute ter pravi, da je posledica energičnih ukrepov nove avstrijske vlade. »Giornale d'Italia« apelira z ozirom na avstrijsko krizo na svetovno gospodarsko solidarnost ter pravi, da bodi avstrijski zgled svarilo za vse države, ki imajo deficitno gospodarstvo. Valutni padec so nepremagljiva ovira za izmenjavo blaga. »Mond« citira Poincaréjev in Berangerjev govor kot dokaz za važnost italijanskega sodelovanja pri avstrijski gospodarski obnovi.

== Avstrijsko-madžarska meja. Iz Pariza poročajo, da bo Zveza narodov na željo vrhovnega sveta ter avstrijske in madžarske vlade končnoveljavno določila novo mejo med obema državama. Avstrijska vlada je izjavila, da bo priznala določitev glavnega sklepa sveta Zveze narodov.

== Zveza narodov. Iz Zeneve poročajo, da se vrši prihodnja plenarna skupščina Zveze narodov 4. septembra v Zenevi. Dnevni red še ni določen.

== Ruski politični proces v Berlinu. Med pripravami za proces proti socialnim revolucionarjem v Moskvi je pisal berlinski sovjetski »Novi mir« proti voditelju socialnih revolucionarjev in izdajatelju berlinskega lista »Golos Rusij« Černovu ter ga obdolževal dejanj, ki so sedaj predmet sedanje moskovskega procesa. Černov je tožil odgovornega urednika »Novega mira« pri nemškem sodišču ter se vrši v kratkem glavna razprava. Proces bo zanimiv zato, ker bo obravnaval tudi komunistično propagando in ulogo sovjetskega službenega časopisa v inozemstvu. Kot priče so vabljeni mnogi ugledni ruski in inozemski politiki.

== Nemško poslanstvo v Rimu. Nemška vlada je kupila v Rimu pri Porti San Giovanni vilo Volkonski za 4 in pol milijona lir. V vili bo nameščeno nemško poslanstvo.

Naša kraljevina.

== k Novinarski kongres. V nedeljo 25. t. m. se vrši v Novem Sadu plenarna seja uprave Jugoslovenskega novinarskega združenja v svrhu določitve dnevnega reda za novinarski kongres v Subotici, ki je bil preložen zaradi poroke našega kralja.

== k Udrženje bančnih uradnikov. V nedeljo 18. t. m. se je vršil v Beogradu občni zbor Saveza bankarskih činovnikov, na katerem je bil izvoljen nov odbor, ki bo rešil vprašanje združitve s centralnim savezom v Zagrebu. Na občnem zboru se je razpravljalo tudi o ustanovitvi lastnega zveznega doma.

== k Povišana pristojbina za romunski vizum. Romunsko poslanstvo v Beogradu je povišalo pristojbino za vizum od 80 na 50 Din.

Gospodarstvo.

NACIONALIZACIJA TRBOVELJSKE PREMAGOKOPNE DRUŽBE.

Listi objavljajo poziv na subskripcijo novih delnic Trboveljske premagokopne družbe, ki vzvišuje svoj kapital od 48 na 100 milijonov kron. Ta dogodek je v našem narodnem gospodarstvu važnega pomena. Večino novih delnic je prevzela »Slavenska banka«. S tem je največja industrijsko podjetje v Sloveniji in ena največjih industrij cele Jugoslavije prešla v območje jugoslovenskega kapitala. Trboveljska premagokopna družba producira v svojih rudnikih okrog 500 vagonov prvovrstnega premoga. Ima tudi razna druga industrijska podjetja, zlasti tvornice za cement ter zaposluje nad 12.000 delavcev. Trboveljski rudniki so temeljni pogoj za vsa važnejša cestna industrija v Sloveniji in deloma v Hrvatski za njen prebit in obstoj. Trboveljski premog je tudi glavno kurivo naših železnic.

To veljavno podjetje je bilo do sedaj izključno v inozemskih (avstrijskih, francoskih in švicarskih) rokah ter ima svoj sedež na Dunaju. Stremljenja za nacionalizacijo se uveljavljajo že od dolo pretrata. Družba je že svoj čas sklenila, prenesti svoj sedež v Ljubljano. Sklep je ostal do danes neizvršen vsled odpor avstrijske vlade. Naša vlada se glede prenosa delniških družb, ki imajo svoje obrate v Jugoslaviji, namreč še ni mogla sporazumeti. Pač pa se je l. 1920 dogleda preselitev centralnega ravnanstva družbe v Ljubljano. In lani je bila ustanovljena tudi posebna jugoslovenska izvršna družba s sedežem v Ljubljani. Vse važne tekoče odločitve glede uprave družbe se tedaj vršijo doma. Dokler je bila glavnicna v tujih rokah se vedela ni moglo b nacionalizaciji podjetja govoriti. Sedaj je tudi v tem oziru storjen odločen korak. Po več nego enoletnih težavnih in napornih pogajanj posebno v zadnjih mesecih se je dosegel na Trboveljsko družbo odločujoč vpliv jugoslovenskega kapitala pod vodstvom Slavenske banke d. d.

Sedaj preostaja še formalna preselitev sedeža družbe v Ljubljano, kjer si Trboveljska gradi krasno palačo. Sigurno je, da se po gospodarskih pogajanjih med Avstrijo in Jugoslavijo, ki jih je v doglednem času pričakovati, tudi ta zadeva ugodno reši.

—

== Dobava drv. Dne 27. junija t. l. ob 10. dopoldne se sklenilo pri intendaturi Dravske divizijske oblasti v Ljubljani, pri komandah vojnega okruha v Mariboru in Celju ter pri komandi mesta v Ptuju neposredne pogodbe glede dobave drv za garnizije Ljubljana, Maribor, Celje in Ptuj. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

== Saznaje, da tekstilna industrija d. d. v Varaždinu proizlaga tkanine za vojniška, muška i ženska odijela kao i marame. Tvornica je najmodernije urejena. Tekstilna industrija d. d. v Varaždinu imade stalnišče na Zagrebačkom Zboru gdje se proizvod videti može.

Solstvo.

== Sprejem učencev v prvi razred ljubljanskih srednjih šol za šolsko leto 1922-23. Na l. drž. gimnaziji, drž. realni, drž. realni gimnaziji (Poljanska cesta) in drž. realni gimnaziji (Beethovnova ulica) bo vpisovanje učencev v prvi razred v nedeljo, dne 25. junija 1922 od 8. do pol 12. Učenci naj se oglasijo v spremstvu staršev ali njih namestnikov ter naj prinese s seboj krstni list in obiskovalno izpovedavo zadnjega razreda ljudske šole. Zunanji učenci se zglašajo lahko tudi pisмено. Sprejemna preizkušnja prične v torek, 27. junija točno ob 8. zjutraj.

== Na državnem ženskem učiteljskem v Ljubljani so se vršili ob 16. do 21. t. m. zrelotni izpiti pod predsedstvom g. nadzornika srednjih šol Josipa Westra. K izpitu je bilo pripuščanih 45 kandidatij, med njimi 2 eksternistinj. Zrelot z o d l i k o za obče osnovne šole se je prisodila 16 kandidatijam (med njimi petim tudi z nemškimi učnim jezikom), zrelot vohbe 27 kandidatijam, ena je bila reprobirana in ena eksternistinja je med izpitom odstopila.

== Meščanska šola v Ribnici priredi 28. in 29. t. m. razstavo risb in ženskih ročnih del. Razstava bo otvorjena na Vidovo po sklepu šolskega leta in praznovanja zgodovinskega dne in bo odprta ta dan in na praznik, 29. ves dan. — V prvi razred šole bo vpisovanje 1. in 2. julia t. l. vsakokrat od 8.—12. dopoldne v pisarni ravnanstva na dekliški ljudski šoli. Seboj naj prinesejo učenci in učenke, ki žele vstopiti v to šolo, zadnje izpovedavo, iz katerega naj bo razvidno, da so dovršili vsaj peti razred ljudske šole (5. šolsko leto) z dobrim uspehom. Daje je potreben še krstni list in izkaz o cepitju koz. Šola sprejema tudi deklice, kolikor dopuščala razmere. Vnanji učenci se priglašajo lahko pismeno.

== Verbič Fran: Blagostanstvo za dvo-razredne trgovske šole, II. del. V kr. zalogi šolskih knjig in učil. Organsko blago. Cena 21 Din. Prvi zvezek te knjige je obsegal organsko blago, v tem drugem mu sledi organsko. Tudi to snov obdeluje pisatelj prav spretno. Najprej pridejo na vrsto živila in sicer rastlinska, za tem živalska, katerim sledijo poživljena (dišave, narkotika, alkoholi) in tolike. Nadaljuje se z eteričnimi olji, smolami in gumij. Potem sledi les, organska barvila in strofija. Deveto poglavje obdeluje kože in krzno, deseto vlakna in izdelke iz njih, slede organske surovine za strgarske in rezbarske izdelke, mirolilniško blago in stvarno kazalo.

Volilni zakon sprejet v narodni skupščini.

VIHARNA IN DOLGOTRAJNA NOČNA SEJA. — OPOZICIJSKE STRANKE IZVAJAJO OBSTRUKCIJO S HRUŠČEM, ŽVIŽGOM IN KRIKOM. — OPOZICIJA POSTANE MALODUŠNA. KO UVIDI, DA SE NJENA TARIKA NI OBNESLA. VOLILNI ZAKON JE BIL SPREJET S 159 : 5 GLASOVOM.

— Beograd, 22. junija (Izv.) Danes ponoči je bila parlamentarna atmosfera, ki je zadnja dva dneva postala kritična in napeta radi groženj opozicijskih strank z obstrukcijo preprečiti sprejetje volilnega zakona, popolnoma razjasnjena in razčiščena. Vredne stranke, zbrane polnoštevilno in strogo disciplinirane so s svojo taktiko in hladnokrvno vstrajnostjo zbloile prvo tehnično obstrukcijo, ki so jo skušale na podlagi liberalnih določil poslovnika izvajati vse opozicijske stranke. Opozicija je na koncu koncept postala malodušna. Ko je videla, da so izrabljali vsa sredstva, da so bila vporabljena vsa kopja proti volilnemu zakonu, tedaj je zapustila korporativno dvorano in odšla pozno v noč okoli 12.30 na galerije, kjer je morala mirno gledati, kako narodna skupščina glasuje za volilni zakon. Zanimivo je, da je prisostvoval ministrski predsednik g. Nikola Pašić do konca viharne in burne seji.

Ves dan je bil parlamentarni položaj zelo napet. Po kulorjih je bilo ves čas živahno vrvenje in razgovorjanje. Posamni klubi so imeli dopoldne in popoldne dolge seje in konference, na katerih so razpravljali o taktiki, kako nastopiti v plenumu.

Radikalni klub, kjer so se tudi pojavljali posamni glasovi nezadovoljstva proti volilnemu zakonu, je končno sklenil že na dopoldanski seji, da celokupno in disciplinirano glasuje za zakon. Prva so se pojavile v klubu kritike proti zakonu. Ministrski predsednik Pašić, premotivirani položaj je v daljšem ekspezoju naglašal važnost volilnega zakona za nadaljni razvoj sedanjih političnih situacije in posrečilo se mu je prepričati klub ter doseči popolno klubovo disciplino. Klub je sprejel sklep, da vsi poslanci glasujejo za zakon po vladnem načrtu.

Burneja se bila debata v demokratičnem klubu, ki je tudi dopoldne imel dolgotrajno sejo b volilnem zakonu. Pojavila se je opozicija, ki ji je načeloval Pavle Angelić. Diskuzija je bila v klubu zelo živahna. Predsednik Ljuba Davidović je v daljšem govoru navajal važne in težke politične momente sedanjega položaja in je dalje pletiral za to, da demokratični klub še nadalje vzdrži koalicijo z ostalimi vladnimi strankami. Nekateri poslanci so zahtevali, da naj klub da poslanecem svobodno roko za glasovanje o volilnem zakonu. Avtoriteti predsednika Ljube Davidovića je pripisovali, da je pozneje večina soglašala v tem, da klub glasuje za zakon, s tem sklepom pa ni soglašala četvorica demokratiških poslancev.

Dopoldne je bila konferenca demokratiških in radikalnih ministrstov. Prisostvoval je tudi Ljuba Davidović. Konferenca je edinole razpravljala o načinu, kako izpeljati glasovanje o volilnem zakonu. Sklepi so bili strogo tajni in opozicija se ni mogla orientirati glede taktike, kakšno bodo započele vladne stranke v plenumu.

Tudi opozicijske stranke niso mirovale. V vseh parlamentarnih klubih opozicije so bili ves dan živahni razgovori. Poslanci so letali od kluba do kluba, od poslancev do poslancev. Tekom dopoldneva je bil skupni sestanek opozicijskih skupin, ki so definitivno določile skupno taktiko za tehnično obstrukcijo, s katero so upale, da preprečijo sprejem volilnega zakona. Opozicijski so skrbno preštudirali vse določbe poslovnika in pokazalo se je, da ima ta od opozicijskeve toliko prekritizirani poslovniki zelo liberalna določila, s pomočjo katerih lahko opozicija izvaja tehnično obstrukcijo. Opozicija je imela namen, da z vsemi parlamentarnimi sredstvi in še drugače ne tudi z brahijalno silo prepreči sprejem zakona, da se potem volilni zakon zopet vrne zakonodajnemu odboru in bi se tako morala začeti budgetna debata, ki bi služila opoziciji za nadaljno postrejenje političnega položaja. Vloge med posameznimi opozicijskimi so bile skrbno razdeljene. V plenumu so se posebno odlikovali z neparlamentarnimi klerikalci, sekundiral pa jim je tudi socialni demokrat dr. Korun.

BURNI POTEK DOLGOTRAJNE SEJE.

V naslednjem podajamo izčrpnije sejo poročilo:

Radi popoldanske konference klubovih načelnikov se je otvoritev seje zelo zavlekla. Seja bi imela pričeti ob 16.

Predsednik Narodne skupščine, dr. Ribar, je sejo otvoril šele ob 18.55: naval občinstva na galerije je bil velikanski. Pred vhomom v parlament pa je v dolgih vrstah stala še znatna množica, ki je hotela prisostvovati seji.

Tajnik, posl. Janjić (rad.), je začel štiti zapisnik zadnje seje. (Čule so takoj klici na klopih opozicije: »Glas-nee-je! Glas-nee-je!«) Nastala je takoj viharna situacija. Opozicija je začela čimdalje bolj kričati, klicati in dvigati hrup. Na ta način je bil dan signal za dolgotrajno tehnično obstrukcijo proti volilnemu zakonu. V svoje namene je opozicija izrabila člen 48. poslovnika Narodne skupščine, ki dovoljuje vsakemu posamnemu poslancu, da se pri- toži proti zapisniku. V nadaljnjem pa je opozicija, ko li to sredstvo ni več zadostovalo, izrabila določilo § 70. poslovnika, ki daje vsakemu poslancu pravico, da stavi pred prehodom na dnevni pred gotova vprašanja na predsednika.

Posl. Barić (kler.) je po prečitanem zapisniku takoj zahteval besedo. Predsednik mu ni dal, ker ni bil prijavljen kot prvi. Klerikalci so dvignili vihar in hrup.

Posl. Vojta Lazić (zemljorad.) je do bil besedo. Pritoževal se je, zakaj ni v zapisnik vnešena njegova izjava na zadnji seji, da mora narodna skupščina popreje razpravljati o budgetu in pozneje šele o volilnem zakonu. Pritožuje se, da nima svobodne besede v svobodnem domu. (Klici opozicije: »Tako le! Tako le!«... »Ni svobode!« — začno nekateri opozicijski dalje kričati.)

Predsednik dr. Ribar je opozoril poslance Lazića da se naj drži strogo stvari in da nima pravice tako govoriti. Nato začne opozicija še z viharnejšim hrupom in truščem proti predsedniku.

Posl. Barić (kler.) je zahteval, da se zapisnik ponovno prečita. (Opozicija viharno odobrava in ploska.) Dalje so stavih slična vprašanja k zapisniku tudi ostali opozicijski poslanci. Bilo je stavljenih okoli 30 vprašanj.

Poslanec Barić (kler.) je vprašal predsednika končno v ironičnem tonu: »Gospodine predsedniče, zakaj se je pričela seja za 9154 minut pozneje?« (Huronski smeh na opozicijskih klopih.)

Ko so bile pritožbe in vprašanja k zapisniku končane, kar je trajalo do 20. je opozicija pred prehodom na dnevni red v smislu določil poslovnika pričela stavliti razna vprašanja ali »upite«, kakor je to parlamentarno strokovni izraz.

VELIKANSKI VIHAR IN TRUŠČ.

Posl. Kopač (soc. dem.) je vprašal med drugim predsednika, zakaj še ni dobil od ministra saobraćaja odgovora na svojo interpelacijo o odpustitvi železniških uslužbencev in o službeni železničarski pragmatiki.

Posl. Etnin Kristan (soc. dem.) je vprašal predsednika, zakaj ne dobi odgovora od zunanjega ministra na svoje interpelacije, ki jih je vložil že majnika glede sporazuma z Italijo.

Zunanji minister dr. Ninčić je vstal s svojega sedeža in hotel oditi na govorniško tribuno, da od tam govori, kakor je prvotno nameraval, v daljšem ekspezoju o sporazumu z Italijo in o genovski konferenci, da tako ugodni številnim interpelacijam.

V tem trenutku je opozicija dvignila velikanski hrup in krik. Ponavljali so se klici: »Čulmo ga! Čulmo ga!« Vredne stranke pa so priredile ministru iskrene ovacije.

Zunanji minister je hotel govoriti, a opozicija je preprečila s hrupom in truščem vsak govor. Nekateri opozicijski so besno tolkli po klopih.

Predsednik dr. Ribar je zvonil in miril. Zaman. Hrup je trajal dalje v čim večji meri in je zadobil naravnost simptome orgij.

Predsednik dr. Ribar je končno glasno in z nekakim protestom vzkliknil opozicijskalcem: »To je atentat na parlamentarno delo!«

Zunanji minister dr. Ninčić je, videč položaj, kratko izjavil: »Danes sem prišel v parlament, da odgovorjam na vprašanja poslancev. Vzklik! hrup! in trušč pa mi dajete dokaz, da poslanecem ne gre toliko da vžamejo na zaanje moj odgovor o važnih zadevah zunanje politike, gre jim marveč za drugo cilje! Torej danes ne odgovorjam na vprašanja!«

Posl. Etnin Kristan (soc. dem.) je odgovarjal zunanjemu ministru v ogorčenem tonu, da mu ne gre toliko za njegovo osebo, marveč za sistem, kako se obravnavalo važna politična vprašanja in kako odgovarjalo ministri. (Klici opozicije: »Tako le! Tako le!«)

V zbornici pa se vihar stopnjeval in zadobil vedno večji obseg. Ker so poslanci tolkli po klopih, tolkli z nogami po tleh, so dvignili tak prah, da je bila zbornica popolnoma v oblakih prahu.

Predsednik dr. Ribar je smotrel na uro konstatairal: »Ker je potekla v poslovniku določena ura za vprašanja, zaključujem vprašanja in odrejam prehod na dnevni red k razpravi o volilnem zakonu. Bilo je nekaj čez 10. uro zvečer.

V zbornici je nastal peklenski vihar. Opozicijski so vse vprek kričali in dvigali pesti proti predsedniški tribuni. Prvih pa so se v zbornici čuli tudi ostri žvižgi.

V tem hrupu se je pojavila častitljiva postava ministrskega predsednika Nikole Pašića, ki je mirno korakal proti svojem ministrkemu sedcu. Na opozicijskih klopih pa so odmevali glasovi: »Pašić prihaja!« Klerikalni poslanec Barić pa je pozdrvil Pašića s huronskim krikom: »UU-JUU!« Ta neslani klic je raznel demokratiške in radikalne poslance, ki so na to reagirali z viharimi ovacijami in ploskanjem.

Med nadaljnjim viharjem in žvižgi so se nekateri opozicijski poslanci govorili k poslovniku. Poslanec dr. Korun se je med tem časom obnašal neparlamentarno, radi česar je dobil prvič ukor, pozneje pa ga je predsednik izključil od treh se, in končno celo od desetih.

Pred prehodom na dnevni red, ko je bila opozicija še precej utrujena, je posl. Moskovljević predlagal ob 9.55, da se ugotovi kvorum.

Med velikanskim viharjem, med peklenskimi krikli je tajnik Janjić čital imena poslancev. Predsednik dr. Ribar je ugotovil, da je navzočih 243 poslancev. Takoj nato je odredil

RAZPRAVA O VOLILNEM ZAKONU

Pred glasovanjem so podali posamni poslanci orbičije načelne izjave k zakonu. Dr. Hohnjec za klerikalce. Glogović za republikance, Kristan za socijaldemokrate, Momčilo Ninčić za radikalne desidente in Pavle Angelić za 4 demokrate.

Ko je potekla polnočna ura, tedaj je vstal posl. Lazić ter v imenu celokupne opozicije zahteval, da predsednik sejo zaključi, ker je v tem momentu že 22. t. m. in v četrti se na dnevnem redu plenuma le razne interpelacije. Predsednik dr. Ribar je odklonil to zahtevo na podlagi poslovnika.

Ob 12.15 se je pričelo glasovanje, ki je končalo ob 12.45.

Takoj pričetkom glasovanja je opozicija korporativno zapustila dvorano. Rezultat glasovanja je bil končno ta-le: Od 164 navzočih poslancev je glasovalo za zakon 159, proti pa 5 poslancev. Predsednik je na podlagi tega rezultata izjavil, da je volilni zakon od narodne skupščine končnoveljavno sprejet ter je zaključil sejo in obnem dočeli prihajajo sejo za danes ob 10. dopoldne.

Povratek »Gospodina Franja«.

Maribor, 21. junija.

Poročilo, da se zemeljski ostanki našega nepozabnega pisatelja Maslja - Podlimbarskega prepeljajo se le v petek iz Avstrije v Ljubljano, je povzročilo, da Maribor Gospodina Franja ni mogel tako sprejeti, kakor se je nameravalo. V sredo dopoldne, ko smo v »Slov. Narodu« čitali, da se prevoz vrši še le v petek, je bil urednik g. Borko na nekem železniškem uradniku obveščen, da se nahaja voz z zemeljskimi ostanki že na glavnem kolodvoru ter da se odpelje ob 13.20 proti Ljubljani. Gospodu Borku se je s pomočjo Vašega dopisnika posrečilo potom avizov po kavarnah obvestiti slovensko javnost, gospa Balonova je poskrbela za venec in šopke. Ob 11. uri se je vršil komisijsalni ogled, voz med tovorom na stranskih tirih se je prepepal na tretji tir, določen za mešan vlak. Na voz so Mariborčani napisali: »Maslja - Podlimbarskega povratek v svobodno domovino. Slava mu!« Pred vhomom se je nabralo na glavnem kolodvoru še precej občinstva. G. Gjuro Diamonija, lastnik »Vrtar«, še le ob pol 12. uri obveščen, je prinesel krasen venec s primerim napisom, drugi venec (mariborskih narodnih društev, naročen po ge. Balonovi) napis: »Jugoslovenski Maribor pisatelju - mučeniku.« en šopek je darovalo žensko društvo, drugega klub mariborskih novinarjev. Venca in šopka so položili na zaboj, v katerem se nahaja krsta. Železniški uradnik g. Čijan, kateremu se imamo zahvaliti, da smo smloh izvedeli za prevoz, je preskrbel še en šopek zunaj na vozu. Obnem je preskrbel, da so se avizirale vse nadaljne postaje do Ljubljane. Tik pred odhodom vlaka se je od pokojnika poslovil g. Gjuro Diamonija v kratkih, ganljivih besedah. Nato je zapel ad hoc večinoma iz pevcev »Drave« sestavljeni pevski zbor pod vodstvom g. Premroha pesmi »Lena naša domovina« in »Vigred se povrne«. Med Slava-klici so se zatvorila vrata vozu in vlak je odpeljal prah Gospodina Franja nazaj v domačo grudo, s katere ga je pred leti izgnalo nemško avstrijsko nestrpno sovrastvo.

★

Na potu iz Maribora proti Ljubljani se je na vseh večjih postajah zbralo rodoljubno občinstvo. Da izkaže zadnjo čast in spoštovanje kostem v tujini umrlega pisatelja. V Poličanah so čakali na krsto učenci in učenke ondotnih šol pod vodstvom svojih učiteljev ter položili na krsto par svežih šopkov. Tudi v Štorkah, v Celju, v Rimskih Toplicah, na Laškem in v Litiji je bilo zbrano mnogo narodnega občinstva in mladine, da se oddolže spominu velikega pokojnika. Zlasti svečanosten je bil sprejem v Celju in Litiji, kjer so se udeležila svečanosti tudi sokolska in druga narodna društva. Na vseh teh postajah so položili na krsto venec in šopke.

V Ljubljano je prispel vlak z zemeljskimi ostanki Gospodina Franja malo pred 19. Ker se je za prihod vlaka izvedelo šele v zadnjem hipu, so bile na kolodvoru navzoče samo odbornice šentpeterske podružnice družbe Sv. CM., na čelu lim predsednica ga. Šegova, in pokojnikov sorodnik dr. Žibert, ki je svojega strica pokopal v Pulkavi. Pevski zbor Glasbene Matice je imel tisti trenutek slučajno valo in je na telefonsko vabilo takoj prisel na kolodvor, kjer je zapel v nozdrav Gospodinu Franju ob njegovem povratku v domovino žalostinki »Vigred se povrne« in »Blakor mu«. Med tem se je zbralo na kolodvoru številno občinstvo, ki je obkolilo vagon, v katerem je bila krsta, dekletca pa so obsnala krsto s cvetkami in zelenjem.

Krsta s prahom pisatelja Podlimbarskega ostane do petka v vagonu na glavnem kolodvoru, v soboto zjutraj pa prepeljejo krsto v Na-

rodni dom, kjer bo razstavljena do pogreba, ki je določen ob 16. popoldne.

Pozivamo naša narodna društva in vse rodoljubno občinstvo, da se v čim največjem številu udeležijo pogrebu, da se s tem oddolži Gospodni Franju, ki je legel v grob kot žrtev svojega jugoslovenskega prepričanja.

Sokolstvo.

JAVNA TELOVADBA »SOKOLA« V LJUBLJANI.

V sredo dne 21. t. m. ob 18. je ljubljanski »Sokol« priredil na svojem javnem telovadišču v Tivoliju javno telovadbo z bogatim programom. Nekaj je bilo to telovadišče prirejeno kot dirkališče, kjer so imeli ljubljanski kolektori svoje dirke pred dobrimi 20 leti, pozneje je ljubljanski »Sokol« uporabljal ta prostor tujatam za orstev vaje, leta 1904, pod načelstvom dr. Viktorja Murnika, je bil tu javni nastop Sokolstva povodom vsesokolskega zleta, leta grozne vojne pa so ta prostor spremenili v vojaško skladišče. Marljivi Sokoli so opustošeni kraj spremenili v pripravo letno telovadišče, kajti napredek ljubljanskega »Sokola« je tako silen, da je postala telovadnica v Narodnem domu že premajhna in bo letno telovadišče sedaj začasno odpomoglo tej nedostatnosti.

Javna telovadba je bila prvotno določena za nedeljo dne 18. t. m. Radi deževnega vremena je bila preložena. Sila danih razmer je »Sokola« privedla na idejo, da priredi javno telovadbo med tednom na delovni dan. V sokolskih krogih je vkoreninjena stara tradicija, da se javne telovadbe prirejajo skoro izključno le ob nedeljah in praznikih. Včerajšnja javna telovadba pa je jasno pokazala, da moralno, gmotno in tehnično Sokolove prireditve lahko prav dobro uspevajo tudi na delovni dan. Dokaz je bila pred vsem množična udeležba — bilo je nad 2000 obiskovalcev.

Javni telovadbi so med drugimi prisostvovali brat Havel, član tehničnega odbora Českoslovskega Obč. Sokolske (Čsl. O. S.), g. Jovo Jovanović, referent oddelka za osnovno šolstvo v ministrstvu prosvete in francoski kavalerski kapetan, član razmejitvene komisije, ki je za vse točke telovadbe kazal posebno in napeto zanimanje ter se osebno divil lepo vzraslemu, mišičastemu in zdravemu moškemu narazčetu, brhkim članicam in gojenkam in zastavnim Sokolom.

Glede telovadbe in posamičnih telovadnih točk omenjamo, da je javna telovadba »Sokola« tehnično in estetično popolnoma uspešna, bila je prava harmonična slika od prve priprave točke moške dece do zadnjih vrstolomnih vaj vzorne vrste Sokolov-telovadcev.

Vad. br. Koschnapfel in Kaizelj sta na telovadišče privedla 72 dečkov, moških dečkov, ki je korakala v struminih in discipliniranih vrstah. Vaje deca, priprave in ljubke, so splošno ugajale, nekatere kretnje in nekateri gibi so bili prav eksaktni. — Vadiateljica S. Skalarjeva je vodila žensko dečo, 56 deklic z obroči, ki so lepo in umerjeno izvajale zletne vaje, posebno gibne vaje so bile lepi in precizni. Zadnje vrede mladičkov so držale lep red.

Nastop ženskega naraščaja pod načelnico sestro Trdinovo, broječ 88 gojenk, je bil vzoren, krasen. Vaje so splošno vzbujale odobravanje in zanimanje. Vsak gib je bil gotov, točen in elastičen. Moški naraščaj, 80 krepkih Sokolčev, pa je povsod imponiral z eksaktnostjo in disciplinirano, nastrojo tako glede nastopa, razvoja, izvajanja vaj in discipline in vrsti.

Med ostalimi točkami so dalje sledile vaje na orodju Sokolice in Sokolov. Član, 54 po številu, pod načelnikom br. Nacetom Perkomo so izvajali težke zletne vaje skladno in precizno, le uvod v 5. sestavo se radi neizrazitosti glasbene kompozicije ni posrečil. Članice, 56, pod vad. sestro Jerškovo so bile brhke, v vseh gibih elastične in izvajale so posamezne zletne vaje, kakor plavalci. — Splošno pa je učinkoval nastop petnajstih članic, ki so tako lepo in in skoro umetniško izvajale telovadni ples, ki ga je zložil dr. V. Murnik in uglašil K. Matijevce. Marsikateri gibi, marsikateri gibni koraki so bili večje estetične vrednosti, kakor pa baletne fantazije po nekaterih operah.

Javno telovadbo je zaključil nastop vzornih vrst Sokolov, ki so na drugo in na krogih izvajali tako krasne, precizne in do točke z vso eksaktnostjo izvedene orodne vaje, da so vzbujali splošno napeto zadivljenje.

Posamezne točke telovadbe je spremljala vojaška godba pod osebnim vodstvom dr. Cerina.

— Ljubljanski Sokol. Po sklepu tehn. odbora Jugoslov. Sokol. Saveza se mora vsak telovadec, ki hoče nastopiti pri javni telovadbi o priliki vsesokolskega zleta, tekoma junija podvrežiti izbirni tekmi zletnih prostih vaj; te tisti bratje, ki dosežejo pri njej do 60 % dosegljivih točk, se smejo sprejeti v prijavne imenike, ki jih mora imeti Savez do konca junija. Zato pozivljamo vse brate, tudi tiste, ki sedaj iz kateregakoli vzroka ne telovadijo, toda znajo zletne proste vaje in nameravajo nastopiti z njimi na vsesokolskem zletu, naj pridejo zanesljivo k predpisani izbiri tekmi v nedeljo 25. t. m. ob 8. uri zjutraj ali najkasneje v ponedeljek 26. t. m. ob pol 8. uri zvečer na galerijo telovadnice v Nar. domu. — Zdravo!

— Sokol. Ljubljana II. priredi v sredo 23. junija 1922 v Hribarjevem Gaju (Kolezija) proslavo Vidovega dne. Spored: godba, predavanje, telovadni nastopi, klerikalci, sekundiral pa jim je pop. Vstopnina 2 Din za parob.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, dne 22. junija 1922.

— **Apel na ministrstvo narodnega zdravja!** Podpisani izjavljamo, da vzpričo nezadostnih dvajsetstih kreditov za dobrodelne zavode v Ljubljani in vzpričo že do sedaj naraslih neplačanih računov pri teh zavodih, ne moremo prevzeti za nadaljni obstoj in za redno obratovanje teh zavodov nobene odgovornosti. Zato prosimo, da ministrstvo narodnega zdravja vsem zahtevam zdravstvenega odseka, ki jih je stavil za sanacijo sanitarnih ustanov v Sloveniji, nemudoma ugoditi. Dr. Alojz Kraigher l. r., ravnatelj. Dr. Derč l. r. Dr. Derganc l. r. Dr. Divjak l. r. Dr. Goesti l. r. Dr. Gregorič l. r. Dr. Jenko l. r. Dr. Ješe l. r. Prof. dr. Plečnik l. r. Dr. Pogačnik l. r. Dr. Polajnar l. r. Dr. Robida l. r. Dr. Stojc l. r. Prof. dr. Zalokar l. r., primarij. H. Logar l. r. J. Šarabon l. r., upravitelj.

— **Še enkrat rektorske volitve na vseučilišču.** Na vašo včerajšnje notico odgovarja današnje »Jutro«, da mu ne gre za to, kakšne lastnosti ima novoizvoljeni rektor dr. Aleš Ušeničnik, ampak za to, »da ljubljanski škof nominira kandidata vseučiliškega profesorjskega kolektiva, in nikdo ne more razumeti, kako je mogoče, da pošilja zastopnike svobodne vede parlamentarne k škofu ter iščejo pri njem odločitve v vseučiliški zadevi.« — Mi smo na to v stanu konstatirati na podlagi našiznesljivejših informacij naslednje: Nominiral je dr. A. Ušeničnik kot svojega kandidata za rektora teološke fakultete v seli dne 29. maja. Škof o tej seli ni znal in na fakulteto ni vplival na noben način. Tudi ni noben profesor vseučilišča nikogar naprosil, da naj intervenira pri škofu v tej ali drugi vseučiliški zadevi. Ljubljanski škof je bil zvedel govoric, da se prof. dr. A. Ušeničnik menda brani rektorske časti in zaradi tega ga je dne 10. t. m. v privatnem pismu prosil, naj se ne brani. Za to pismo so profesorji in fakultete zvedeli šele po rektorski volitvi. — Ta položaj torej ne opravičuje napadov, katerim se mi tudi nismo pridružili.

— **Kralj in kraljica v Celju.** Med tem ko je bilo zbrano precej občinstva na kolodvoru, da počasti zemeljske ostanke pisatelja Podlimbarskega, sta pripeljala v mesto okrog 1/4 na 18. dva avtomobila, na katerih sta bila kralj in kraljica s svojim spremstvom. Slučano na ulici se nahajajoče občinstvo ju je burno pozdravljalo. Ne da bi se avtomobila delj časa kje ustavila, sta se vrnili v smeri proti Ljubljani.

— **Neresnične vesti o kraljeviču Gjorgiju.** Zadnje dneve so gotovi listi v državi in v inozemstvu razširjali razne tendenciozne vesti o kraljeviču Gjorgiju. Z ozirom na te vesti ugotavlja vlada: »Po uradnem poročilu iz Pariza so vse vesti o boleznih kraljeviča Gjorgija in o njegovi internaciji popolnoma neresnične in tendenciozne.

— **Odlikovanje zaslužnega učitelstva.** V dvorani vladne palače so bila v torek 20. t. m. ob 11. popoldne na svečan način izročena kraljeva odlikovanja zaslužnemu slovenskemu učitelstvu. Svečanosti je prisostvovalo mnogo učiteljev - tovarišev. Pokrajinski namestnik g. Ivan Hribar je imel kratek nagovor, v katerem je očrtal zasluge slovenskega učitelstva na kulturnem in narodnem polju. Zahvalil se mu je višji šolski nadzornik Engelbert Gangel. V prisotnosti zastopnika ministrstva prosvete, referenta za ljudsko šolstvo g. Jove Jovanoviča so bila na to izročena odlikovanjem odlikovanja. Odlikovani so bili: Z redom Sv. Save IV. stopnje viš. šol. nadzornik Engelbert Gangel, okr. šol. nadzornik Pavel Flere in ravnatelj meščanske šole Luka Jelenec. Z redom Sv. Save V. razreda: šolski ravnatelj Anton Gnuš iz Dola pri Hranitniku, strokovna učiteljica na gluho-nemnični Vito Zupančičeva in učiteljica v St. Jurju ob Taboru Jožica Ahlikova. Svečanosti je prisostvoval tudi poverjenik za uk in bogocastje dvorni svetnik dr. Fran Skaberne.

— **Živinozdravniški kongres v Sarajevu.** Naznanja so nam, da se je posetnikom živinozdravniškega kongresa v Sarajevu dovolila za 50 odstotkov znižana vožnja po vseh železnikih.

— **Za avstrijske državljane.** Avstrijski konzulat v Ljubljani naznanja avstrijskim državljanom, da izgube stari avstrijski potni listi, ki se niso izdali za dobo dveh let, brezpogojno svojo veljavo s 30. junijem i. l. Zato gredo morajo dobiti avstrijski državljani prositi pri gori navedenem konzulatu za izdajo novih potnih listov mednarodnega tipa, ki se izdajajo za dobo dveh let.

— **Pogreb F. Maslja.** Podlimbarskega se udeležijo po naročilu višj. šol. sveta v soboto popoldne tudi mladina vseh mestnih osnovnih in meščanskih šol s učitelstvom. Učenci in učence bodo tvorili špalir od Narodnega doma do Martinove ceste.

— **Odprte spominske plošče slovenskemu pisatelju dru. Janezu Mencingerju na njegovi rojstni hiši na Brodu pri Boh.** Bistrica je definitivno določeno na nedeljo 9. julija 1922 točno ob 12. Vas Brod leži v smeri proti Bohinjskemu jezeru in je oddaljeno od postaje Bistrica-Boh. jezero 2,5 km. Gostie, ki se nameravajo udeležiti slavlja, pridejo v Bohinj s takozvanim turistovskim ali dopoldanskim vlakom. Ker se vračata proti Ljubljani vlaka šele zvečer ob pol 7., oziroma pol 8. uri, je udeležencem slavlja zajedno dana možnost, da poletne popoldne na bližnje Boh. jezero ali da si ogledajo druge prirodne krasote bistriške doline.

— **S tehniške fakultete.** Prešli smo in približno: Ljubljansko »Jutro« ima neko posebno veselje, kadar misli, da sme mene napasti in sicer kot dekana tehniške fakultete. To je storilo dosledno tudi v svojih št. 144 od 20. junija 1922. Jaka si bi premislili, ako bi se zahtevalo od mene, da naj polemizujem z vsakim, ki me danes ali jutri napade v tej funkciji. Tu pa ne morem molčati. Tu so neresnice malo predebele. Dikaj, za katerega gre, se je informiral meseca maja pri tovariših, če se more pri nas še vpisati, ker je konec semestra sredi junija. Dejal sem mu, da vse uredim in pripravi za vpis; ako prinese potem demisijo od svoje tedanje visoke šole, ne bo ovira. Kot samo po sebi razumljivo, sem smatral, da morajo biti dokumenti tudi sicer v redu. Ko se je dikaj pozneje koncem maja, kaldi demisiji v Pribramu je dobil šele 25. majnika, pri meni priglasil, je bilo tudi faktično vse pripravljeno za sleden vpis. Izkazalo pa se je pri tem, sledeče. Dotični dikaj ni imel v indeksu prvih podpisov zadevno predavanje iz letnega semestra. Iz tega je razvidna za vsakoterega, ki je imel sam kdaj opravka s kakim indeksom, da se dotičnik niti priglasil ni pri profesorjih, kolih predavanj naj bi bil obiskoval. Ob priliki te zglasitve slučajno na dekanatu navzoči predstojnik montanističnega oddelka, prof. Kropáč je pregledal kot bivši Pribramak obremen z menoj indeks, ter je zastopal složno z menoj stališče, da se prosilca ne more vpisati. Zato sem dikaj prosil, naj si preskrbi prve podpise in mola stvar bo potem, da mu uredim vse ostalo. Mesto tega je pa šel k g. prof. Kropáču na dom, je govoril tam z njim in mi prinesel od njega dopis, s katerim mi je prepustil g. prof. Kropáč nekako proste roke. Temu dopisu nisem zaupal, marveč sem ostal pri prvem sklepu, kar je bilo popolnoma pravilno, kakor se je takoj drugi dan izkazalo. Pri ponovni konferenci je zavzel g. prof. Kropáč z menoj vred isto stališče kakor prvi dan. Dejal je celo, kaj pa poreko v Pribramu, če priznamo celo take semestre, zadevno katerih nima kak dikaj niti prvega podpisa. Saj nas nikdo ne bo resne več smatral. Tako je ostalo do 19. junija, katerega dne se je zgledil interesovani dikaj zopet na dekanatu s potrdilom, ki je vsebovalo v bistvu isto, kar se razvidi že iz indeksa samega. Stvarni položaj se ni torej spremenil niti za picico. Zato pa tudi jaz nisem imel povoda spreminjati svojega stališča. Ko je doznal zainteresiranec, da se ne udam, je pričel groziti na razne načine. Med drugim je tudi dikaj, da ga nočem vpisati, ker je Srb. S tem je hotel morda reči, da mu delam težave, ker je pravoslavne vere. Ta neumnost mi je bila predebeli in pokazal sem mu do tedaj vrata, ko mi pri nese zahtevane prve podpise. Za neinformiranega naj le še pripomnim, da nisem imel v rokah nikakih drugih dokumentov, da se iz indeksa ne razvidi kateremu verolpovedanju kdo pripada in da se mi niti sanjalo ni, kaj je dotičnik. Sicer pa meni kot osebi in tudi kot dekanu prav nič ni mar, kake vere je kdo. »Jutro« namigava, da delam menda sploh nepotrebne težkoče... Na to ne morem drugega odgovoriti, kakor da imamo tozadevne predpise, ki jih pa sam ne morem prenehati. Vse one dijakke, ki se čutijo v tem oziru prizadete in ki so informirali uredništvo »Jutra« v tem zmislu, pa pozivljem, da se pritožijo nemudoma na upravo. — Univ. prof. Hlinterlechner.

— **Izgnan v Jugoslavijo.** Gospod Lojze Zajc v Trnovem na Notranjskem je pridno deloval v »Sokolu«, v »Citralnici«, v »Planinskem društvu« ter se sploh vstrajno gibal za kulturno povzdigo našega naroda. V Citralnici je priredil več lepo uspešnih gledaliških predstav. Kot planinec je preskrbel markiranje poti po snežniškem pogorju in oskrboval koč. Njegovo povsem strogo kulturno delovanje pa ni bilo vseh Italijanom, ki tako radi osumijo protidržavnega delovanja vsakega poštenega Slovenca. Oblast je izvršila parkrat preiskavo pri njem, pridrževali so tudi fašistovski suroveži. Našli pa niso pri njem nič spodtaklilnega. O. Lojze Zajc je te dni čisto nepričakovano dobil ukaz, da mora v spremstvu orožnika nemudoma v Postojno k civilnemu komisarju Cavalliju. V Postojni so ga držali na kolodvoru in ko je prišel vlak, so ga posadili vanj in spremili do državne meje. Tam so mu povedali, da je izgnan v Jugosla-

vijo. Tako ravna Italija s svojimi novimi državljani, in tako njeno stopanje bide v obraz mirovnim pogodbam. Njegovo rodbino so milostno pustili v Trnovem.

— **Slovenska banka v Ljubljani** je iz fonda za dobrodelne namene nakazala društvu »Gospodstvi Zvon« za podporo znesek 1000 K. Bog živi dobrodušne in narodne darovalce!

— **Smrtina kosa.** V Kranju je umrla ga. Marija Polak roj. Gogala, trgovčeva soproga; na Bohinjski Bistrici pa g. Mijo Grabotek ml., trgovski vodja, star 33 let. Bil je zaveden narodnjak in marljiv Sokol. — Blag jima spomin!

— **Sprejem bolnikov v bolnišnice.** Uprava dobrodelnih zavodov objavlja: Vsi slabega gmotnega stanja splošne bolnišnice in blazinice v Ljubljani se sprejem bolnikov omeji izključno le na najbolj nujne slučaje. Bolnike, ki niso neobzgodno potrebni zavodne oskrbe, se naj t. a. k. odpusti. Bolnike pa, ki še ostanejo v bolnišnici, naj se kakor hitro mogoče odpravijo v domačo oskrbo.

— **Vagon štajerskih češenj na ljub.** Hjanskem trgu. Včeraj so delale na Vodnikovem trgu lepe črne štajerske »hrustavke« kranjskim češnjam precej žuto konkurenco, občinstvu pa radost. Razpostavljenih je bilo namreč po jerbah en vagon štajerskih češenj, kg po 6. in 8. K, dočim prodajajo naši preku-povalci domače češnje po 10 in 12 K. Umevno je da so ljudje slastno kupovali štajersko blago, ob enem pa dajali ogorčeno duška nevolji nad odušurkami cenami kranjskih češenj na ljubljanskem trgu.

— **Abiturijentska slavnost v Celju.** Celjski abiturijenti priredijo v soboto zvečer dne 24. t. m. v celjskem Nar. domu družni večer, da se poslovijo od svojih vzgojiteljev in od celjskega občinstva. Predno jih življenje razžene na razna pota, hočejo se preživeti par prijetnih uric v prijateljskem krogu.

— **Preveč razvnetja Franeka.** Služkinja Frančiška Selnikar iz Kozarij pri Dobrni je z drugimi možkami vred grabila seno. Pri tej priliki ji je eden navzočih zil malo vode za vrat. To pa je Franeko tako pogrelo, da je zgrabila keno prsti in jo vrgla vanj. Ker se je bala maščenja, je stekla pred koscem in je pri tem stopila tako nesrečno na na tleh ležečo koso, da si je skoro odrezala stopalo.

— **Nezgoda.** Hlapec Očko iz Zg. Hudinja je vozil v soboto težko naložen voz skozi škofo vas. Pred avtomobilom so se konji splašili ter ga vrgli pod voz. ki ga je težko poškodoval. Prepeljali so ga takoj v celjsko bolnišnico.

— **Nevaren padec.** 10letna Marija Arbiter iz Slapov pri D. Mariji v Polju je pri sosedu nabirala drva. Zaradi starosti in oslabelosti pa je padla čez skladovnico drv in se težko poškodovala po desni strani života in po glavi. Prepeljali so jo v bolnišnico.

— **Okrađeni beograđski detektivi v Ljubljani.** Pri povratku z Bleda so neznanzi zlikovci okrađli v Ljubljani načelnika beograđskih detektivov Dim. Lazareviča in Milana Travnja, ki sta morala čakati na pošiljatev potrebnih sredstev iz Beograda.

— **Vlom v Mlekarsko Zvezo.** V prostoru »Mlekarske Zveze na Friskovcu« je bilo včeraj, 21. junija ponoči vlomljeno in odneseno 5244 K denarja, 3 suknje in pisalni stroj znamke »Adler«. Skupna škoda znaša 36.000 K. Tatvine sumljiva sta dva moža, ki sta se potikala tam okrog.

— **Razne tatvine.** Neki uzmovič ima svoj delokrog največ v Sodni ulici. Tako sta bili tukrdeni v Sodni ulici kar dve kolesti. Eno znamke »Adler«, 4000 K vredno mizarju Ludviku Dorniku, drugo znamke »Oliver« lvarju Josipu Malinu, vredno 6000 K. Nadale je bila iz stanovanja v Sodni ulici št. 4 Rudolfu Staretu ukradena listnica z razno vsebino. Tat najbrž računa, da čim bližje je sodišču, tembolj varen je.

— **Na Vodnikovem trgu** je bila posestnik Frančiški Grm iz Slivnice ukradena iz žepa listnica z 1400 K. — Marieti Rozman iz Vodmata je neki žepar na Vodnikovem trgu izmaknil vložno knjižnico, galečo se na Ivana Rozmana z vložnimi 2000 K. Poleg tega se je nahajalo v knjižnici še 1000 K denarja.

— **Danes kakor vsak četrtek** ob lepem vremenu vojaški koncert na uni-onskem vrtu. Rom Frane, restavrtat.

Parastos padlim borcem za svobodo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Na Vidovdan dne 28. t. m. se bo vršila v pravoslavni kapeli v vojašnici vojvode Mišića za padle borce za svobodo Srbov, Hrvatov in Slovencev služba božja ob pol 9. a ob 9. parastos.

Božjo službo bo opravil protorej g. Dimitrije Sv. Janković.

Turistika in šport.

— **Sparta, Kladno:** Ilirija 24. in 25. t. m. ob 13. uri na igrišču Ilirije. 25. t. m. ob 16. uri predtekma Akadem. ki: Ilirija rez. Predprodaja vstopnic v cvetličarni Wlder. — Sparta pripada I. razredu praških klubov. Njen največji letošnji uspeh je zmaga nad Slavijo s 8:2. V moštvu ima 2 češka reprezentančna igralca.

NAŠA TRGOVINSKA POGODBA S POLJSKO.

— **Beograd, 22. junija.** (Izv.) Od strani vlade je že izvršeno imenovanje naše delegacije, ki ima voditi pogajanja s Poljsko za sklenitev trgovinske pogodbe.

Najnovejša poročila.

SMRT ROMUNSKEGA DRŽAVNIKA. — † TAKE JONESCU.

— **Beograd, 22. junija.** (Izvirno.) Presbиро je sprejel danes jutraj iz Rima kratko brzojavko: Bivši romunski ministrski predsednik Take Jonescu je snoci tukaj umrl.

Med politiki in državljaki, ki so si pridobili največje zasluge za Romunijo in romunski narod, zavzema nesporno eno prvih mest Take Jonescu. Jonescu je bil vsikdar iskren prijatelj našega naroda in vnet zagovornik čim najtesneše zveze med Romunijo in bivšo Srbijo. Njegova zasluga je, da se je Romunija v drugi balkanski vojni leta 1913. postavila odločno na stran Srbije ter s tem omogočila sijajno srbsko zmago ob Bregalnici. Pri mirov. pogajanjih, ki so sledila bolgarskemu porazu, je igral odlično vlogo. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je Take Jonescu zastopal stališče, da se mora Romunija pridružiti antanti. Za to idejo se je boril s vso žilavostjo, dokler ji ni izvojeval zmage. Tudi po svetovni vojni je deloval na to, da stopi Romunija v čim najtesneše zveze z Jugoslavijo. Ko je postal ministrski predsednik, je to svojo politiko tudi udeleštil. Stopil je v zvezo znašo kraljevino in Českoslovaško ter tako ustvaril malo antanto, ki si je takoj priborila v evropski politiki ugledno mesto. Pod njegovo vlado se je tudi sklenila rombinska zveza med našim in romunskim vladarskim domom.

Z Joneskom je torej legel v grob eden najboljših in najzvestejših naših prijateljev, ki je nam stal zvesto ob strani tako v dneš stisk in trpljenju. Za to plaka ob preranem grobu tega kakor tudi v dneš sreče in radosti. Za to plaka ob preranem grobu tega dobrega in udanega svojega prijatelja vsa Jugoslavija, ves troimeni narod od Save in Drave do Vardarja in Timoka.

PRED DEFINITIVNIM SPORAZ. UMOM Z ITALIJO.

— **Beograd, 22. junija.** (Izv.) Po zadnji seli ministrskega sveta je stopilo vprašanje sporazuma z Italijo v zaključno fazo. V ministrskem predsedstvu je včeraj dopoldne zunanji minist. dr. Ninčić izročil italijanskemu poslaniku na našem dvoru grofu Manzoni definitivni odgovor naše vlade na vse konvencije, začasno dogovorjene v St. Margheriti in Genovi glede končne izvršitve rapalske pogodbe. V notji so postavljeni nekateri izpreminjevalni predlogi, ki pa so tako malenkostnega značaja, da pričakujejo politični krogi s precejšnjo gotovostjo končnega in vsestranskega sporazuma, kar je upati, da Italija sprejme predloge naše vlade.

— **Beograd, 22. junija.** (Izv.) Vsa bina odgovora naše vlade o sporazumu z Italijo je bila takoj javljena našemu rimskemu poslaniku g. Voji Antonijeviću, da jo predloži italijanski vladi.

— **Beograd, 22. junija.** (Izv.) Iz Rima javljajo, da je poslanik Antonjević vročil konzultni odgovor naše vlade glede sporazuma o izvršitvi rapalske pogodbe.

— **Beograd, 22. junija.** (Izv.) V političnih krogih pričakujejo v kratkem mogoče že tekmo prihodnjega tedna odobrenje sporazuma od strani obeh vlad.

KRIZA V POLJSKI VLADI.

— **Varšava, 21. junija.** (Izvirno.) Radi opozicije večine levičarskih strank in opozicije od strani ljudske stranke je od sejma designirani ministrski predsednik Perzanowski položil svoj mandat za sestavo poljskega kabineta. Glavni odbor bo danes o tem razpravljal in eventualno določil novega ministrskega predsednika, kateremu naj bi bila poverjena sestava kabineta.

ZANIMIVE VOLITVE NA IRSKEM.

— **Dublin, 21. junija.** (Izv.) Objavljeni so končni rezultati irskih parlamentarnih volitev. Izvoljenih je: 34 pristavev in 21 nasprotnikov angleško-irskega sporazuma, 3 socialisti in 3 neodvisniki. — Zanimivo je, da je pri volitvah propadla grofica Markiewicz, bivši minister v sinlajnovskem kabinetu. Izvoljena pa je vdova tajnika-lorda od Korka. Izvoljen je tudi Griffith v grofiji Kalau.

Borzna poročila.

— **Zagreb, 22. junija.** (Izv.) Zaključek. Devize: Curih 14.35, 14.50, Pariz 6.50, 6.60, London 339.—, 340.—, Berlin 23.25, 24.—, Dunaj 0.495, 0.505, Praga 146.—, 147.50, Trst 3.71, 3.74, Newyork 75.25 (črk), —, Budimpešta —, 8.—, Valute: dolar 73.50, 75.—, lira 3.675, —, napoleonor 2.23, —.

— **Curih, 22. junija.** (Izv.) Predborza:

Zagreb 1.725, Berlin 1.615, Dunaj 0.035,

Praga 10.075, Budimpešta 0.54, Milan

25.625, London 23.34, Pariz 47.45, Newyork

5.27.

— **Dunaj, 21. junija.** Devize: Zagreb

50.47, 50.55, Beograd 201.88, 202.12, Cu-

rih 2798.75, 2801.25, Valute: dinarji

201.68, 202.50.

— **Trst, 21. junija.** (Oddano ob

16.10.) Beograd 27.—, Praga 39.45, Lon-

don 90.75, Curih 890.—

Dopisi.

— **Gasilna slavnost v Rogški Slatini.** Že na predvečer slavlja, v soboto dne 17. junija, so prispele številni funkcionarji našega gasilstva s se in one strani Sotle v naše s slavalok in zastavami okrašeno zdravilišče. Pri slavnostni večerji je zdraviliški ravnatelj in predsednik štiridesetletnice slavnostnega društva g. dr. Šter, iskreno pozdravil odlične goste, posebno še zastopnike hrvatskega gasilstva. Zahvalila sta se gg. podstarosta Jos. Turk iz Ljubljane in dr. Bergman iz Zalca, a posebno navdušenje je zbudil govor g. Kelemana, vojvode zagrebškega gasilnega društva, ki je izrazil željo, da bi učakal dan, ko bo združeno v eno zvezo vse gasilstvo Jugoslavije. Drugo jutro je prišel z Grobelnega na slatinsko postajo vlak tako dolg, kakor ga baže ta proga še ni videla. Saj pa je prihitelo na slavnost čez 700 gasilcev v kroju. Posebno častno so bili zastopani poleg Zagrebčanov tudi še Karlovčani, Krapinčani in Koprivničani. Udeležba iz bratske Hrvatske je bila res presenetljivo obilna, in zopet enkrat smo videli, na kakem višku stoji tam gasilska organizacija. Čim so bile čete razvrščene in dano povelje za pohod, je odkorakal skoraj deset minut dolgi sprevod pred »Zdraviliški dom«, kjer sta goste točno pozdravila zdraviliški ravnatelj in župan Rogške Slatine, g. Bizjak. Služba božja se je vršila na prostem, in prekrasen je bil pogled na to mogočno vojsko »tihih junakov« in na oltar med donajskim in tempeljskim vrelcem, ki je bil ves obkrojen z množico društvenih zastav. Po božji službi se je izvršil mimohod pred najvišjimi predstavitelji organizacije, na čelu jim g. starosta Barle iz Ljubljane, a nato je sledil mnogoštevilno obiskani občni zbor gasilne zveze v gornji dvorani »Zdraviliškega doma«. Za skupen obed so bile seveda celo širne slatinske obednice premahne, a vsaj glavni predstavitelji organizacije so vendar našli mesta v veliki dvorani zdraviliške restavracije, pred katero so dovršeno prepevali člani pevskega društva iz Krapine. Točno ob treh je zatulila sirena in dala znak, da »gori« nekaj minut oddaljeni

»Slatinski dom«, in deset minut pozneje so že metale brigadke na »pogorišče« goste curke vode in so polzeli po reševalnih »vredah« prvi rešenci iz drugega nadstropja navzdol. Prezanimiva vala je na »moste« nosilec, kajpak privabila tudi skoraj vse zdraviliške goste. V toplih besedah je po dovršenem delu g. starosta Barle pohvalil vrlo moštvo in vodstvo zdraviliškega gasilnega društva ter posebno poudarjal, da je le redkokdaj videl tako brezhibno izvršitev vaj. Za nagrado vsemu naporu tega dne naj bi bila veselica na travniku za pokritim šetališčem, toda neumljeni dež je najprej kvaril, potem pa temeljito pokvaril s tolikim trudom in mnogimi stroški pripravljeno zabavo, in večina gostov je odpovala že z vlakom ob 18. Navzlic temu neugodnemu koncu pa sme društvo imeti zavest, da ostane vsem udeležencem v dopoldanskem in tudi še popoldanskem soncu se blesteča Slatina s to pomembno slavnostjo vred v nezbrisnem spominu.

— **Iz Polzela nam pišejo:** Dopis »Proslava kraljeve poroke na Polzeli« v št. 137. vašega lista je potreben pojasnila. Švicarja, fabrikanta dr. Wildi-ja je kot velikega »Jugoslovenskega« patriota gotovo jako bolelo dejstvo, da je bila tukajšnja cerkev od prevrata sem ob vseh narodnih in državnih praznikih vedno prazna. Kot Nemec je posegel po radikalnem sredstvu. Povabil je občinski odbor, učiteljsko, ostalo inteligenco in delavstvo na proslavo kraljeve poroke in pogostitve. Nastopali so govorniki v slovenskem in nemškem jeziku ter slavili kralja, posebno pa pogostitelja, katerega so udeleženci dvignili ter prenašali okrog, zatem se vse drugo tukajšnje mogotce, končavši pri kino-operatorju. Nadaljni učinek bogato zaužitega alkohola si cenjeni čitatelj lahko sam predstavlja. Te prizore najbrže tudi film ni ovekovečil. Da, da! Polzelani smo izredno »zavedni« državljani. Treba je, da nas Nemec vabi k državnim slavnostim, sicer pa ostanemo lepo za pečo. Koliko narodno zavednih slovenskih trdnikov in uradnic pa je nastavljenih v dr. Wildijevo tovarno? Mogoče bi nam lahko udeleženci slavlja to pojasnili.

Društvene vesti.

— **Kolo Jugoslovenskih sester.** Na cvetličnem dnevu dne 18. junija t. l. je pabrala podružnica v Novem mestu v kolarist Podpornemu društvu jugoslovenskih visokošolcev v Ljubljani 3727 K 60 v. Novomeškemu občinstvu se prav tople zahvaljuje za njegovo poštrevanost odbor.

— **Odbor ljubljanskega šahovskega kluba** raznana, da se vrši dne 27. t. m. ob 20. v gostilni »pri Roži« (Židovska ulica) izredni občni zbor. Glavna točka dnevnega reda je volitev novega odbora. Ker gre se za nadaljnj obsto ljubljanskega šahovskega kluba, se vsi člani kluba in vsi prijatelji lepe šahovske igre naprošajo, da se izrednega občnega zbora polnoštevilno udeležijo. Odbor.

— **Občni zbor društva javnih nameščencev v Celju.** Občni zbor se vrši v nedeljo, dne 2. julija t. l. v mali dvorani »Uniona«. Običajni dnevn red obsega med drugim tudi razgovor o službeni pragmatiki. Dosedanji predsednik društva g. fin. svetnik Sedlar je moral odločiti svojo odborniško mesto, ker je prestatavljen v Maribor.

— **Občni zbor stanovanijskih najemnikov v Celju.** Ponedeljek, dne 19. t. m. se je vršil izredni občni zbor društva, ker so zastopniki javnih nameščencev vsled kršenja kompromisa iz odbora izstopili. Na izrednem obč. zboru so odbor dopolnili s takimi člani, ki se bodo slije klanjali socialdemokratski večini.

— **Društvo jugoslovenskih medicinarov v Pragu** izbralo je ovaj upravni in revizorni odbor: Predsednik: Božo Petrovič, cand. med. Podpredsednik: Drago Markulin, cand. med. Tajnik I.: S. M. Kusanovič, cand. med. Tajnik II.: Dragoslav Simić, cand. med. Blagajnik: Rado Tkalec, cand. med. Knjižničar: Boža Čurčić, cand. med. Organizator ekokurzij: Bogdan Popović, cand. med. Organizator predavanj: Zivorad Graovac, cand. med. Revizori: Dejan Orlić, cand. med. Bogdan Bogdanović, cand. med. Dragoslav Dragić, cand. med. Adresa društva: Praha - II., Štěpánská ul. 40. Jihoslov. mensa.

Darila.

Upravi našega lista je poslal:
Za Jugoslovensko Matice: G. dr. Pirc, tu Din. 50, od g. Ivana Volniča, podporučnika v Vevčah plačano globo. Srčna hvala!
Za »Dečji dom« Din 25.
Za mestne reveže Din 25. Gosp. Fran Gnezda, tu, namesto venca na krsto gosp. Fran Novaka. Skupaj Din 50. Srčna hvala!

Razne stvari.

• **Svetovna brežična zveza.** Iz Pariza poročajo, da so sklenile velike družbe za brežično postajo ogromen načrt. Izvesti hočejo brežično zvezo med vsemi deli našega planeta. Največja brežična postaja je sedaj pri Bordeauxu v Franciji. Ameriška družba »Radio corporation« pa bo še letos zgradila še večje postaje v Kolumbiji in na Kubi, prihodnje leto pa v Buenos Airesu. Tudi v pariški oolici bodo postavili veliko postajo.

Polzuedbe.

— **Izgubila se je zlata zapestnica** od Kino Tivoli do Zvezde. Pošten najditelj naj jo vrne v upravništvo Sl. Nar. Zapestnica je bila drag spomin.

Glavni urednik:

RATO PUSTOSLEMSEK.

Odgovorni urednik:

IVAN PODRZAJ.

Pred ogledalom more vsake vsaki dan opažati kako se lepše in mlajše izgleda, ako se uporablja le: karnarja Fellerja že čez 25 let priljubljen in priznana sredstva za lepoto: Fellerova »Elsa« pomada za lice Fellerova »Elsa« Tanochina pomada za rast las (2 lončka ene vrste teh pomad skupaj s poštnino 80 kron) Fellerovo »Elsa« lilično mlečno milo, najboljšo »milo lepote« 4 kos poštnine presto 120 kron. Eugen V. Feller, Stubica donja Elsatrg št. 238 Hrvatsko

Poslano.*

V »Napreju« z dne 3. in 8. t. m. trdi dobro mi znani dopisnik, da smo gerenti Meziške doline vposlali pet pritožb in par brzojavov na ministrstvo proti namesitvi gospoda brežiškega glavarja v Prevaljah. Na vse te gnjusne in neokusne napade in grožnje se mi nikakor ne zdi vredno odgovarjati. Ugotoviti moram samo to, da je zgoraj omenjena trditve čisto navadna in preračunana neresnica ter imenujem dopisnika s temi trditvami javno obkolevalca in lažnika. — Da javnost — in tudi gospod brežiški okrajni glavar — izve, da se poslužuje naša internacionala v dosego svojih strankarskih in osebnih ciljev neresnice, konstatiram na tem mestu, da smo gerenti in župani protestirali proti premetstvi sedanega gospoda okrajnega glavarja Kakla iz Prevalj, to pa vsled tega, ker smatramo, da gospod Kakl kot koroški rojak, ki je pod bivšo Avstrijo pretrpel pač dosti preganjanja in krivice, najbolje pozna tukajšnje razmere in naše koroško ljudstvo. Proti gospodu brežiškemu ohranemu glavarju pa nismo izrazili niti besedice protesta.

Dejstvo pa, da je dopisnik predmetnih »Naprejevih« člankov — ki bi bil po svojem poklicu dolžan pobistiti neresnico — pričel operirati s tako nizkotnimi sredstvi pod plaščem urednika, je za njega samega karakteristično.

Kar se pa tiče opombe uredništva »Napreja« z dne 8. t. m., omenjam, da ne poznam za svojo osebo nikakega »prilagodljivega razmeram« in »skakanja«, ampak da sem tudi v nahuših časih dokazoval isto narodno prepričanje kot danes in da sem vedno bil najmanj toliko naroden, kot je bil zgoraj omenjeni dopisnik in njegovi internacionalni pristaši.

Prevalje sredi junija 1922.

F. Lahovnik.

* Za ta spis uredništvo ne odgovarja.

Posojilo 400.000 K

se išče na 4 do 5 let proti dobri obrestim za brezkonkurenčno podjetje v večjem trgu na deželi. Eventualno za isti znesek garant proti garanciji in 3 do 5% proviziji. Pismene ponudbe pod »Kron 400.000—4644« na upravo Slov. Naroda. 4644

Dobro ohranjen otroški voziček

se kupi. Naslov pove upravništvo Slov. Naroda. 4653

Plavalne pasove

iz plutovine izdeluje tovarna zamaskov Jelačin & Ko. Ljubljana. 4572

Proda se lepa kočija

garn. olj. osl. H., kovaški meh cenn. nizka. J. Kralj, Železniki. 4628

Dva stroja

za valjenje jalec, kompletna, eden za 200, eden za 140 jalec, se po nizki ceni prodasta. — Polze se pri Janu Klum, trgovec, Slovenjgradec. 4611

Sprejme se

več učenik in dve pomočnici. Modni salon, izdeluje vsa ženska dela. Naslov pove uprava Sl. Naroda. 4654

Vabilo

XXI. redni občni zbor Okrajne bran. in pos. v Skofji lohi reg. zadrge z neom. zavezo

ki se bo vršil v torek, 4. julija 1922 ob 18. v hran. prostori.

DNEVNI RED:

1. Potrjenje računa za 1. 1922.
 2. Razdelitev čistega dohodka.
 3. Privoljenje remuneracije načelstvu in nadzorstvu.
 4. Izvolitev načelstva in nadzorstva.
 5. Citanje revizijskega poročila in ukrepi vsle istega.
 6. Slučajnosti in predlogi po § 36 pravil.
- § 36 pravil: V slučaju, če bi občni zbor ob določeni uri ne bil sklicen, vrši se čez pol ure na istem prostoru in z istim dnevnim redom drug občni zbor, ki sme brezpogojno no številu navzočih sklicati. 4632

100.000 Din.

posojila po 10 % obresti za 1 leto v svrhu povečanja industrijskega obrata se išče. Ponudbe na uprav. Slovenskega Naroda pod »A. R.« 4637

Zidarski polir

samostojna moč, popolnoma zanesljiva, sprejme pod ugodnimi pogoji v stalno službo. Refektira se samo na prvovrstno moč. Ponudbe pod »Gradbeno podjetje, 4-82« na upravo Slov. Naroda. 45-2

Slike z naše rivijere.

Spisal Ivan Podrzej.

Cena 3 Din.

Dobiva se v »Narodni knjigarni« in drugod.

Izjava.

Podpisani obžaluje in preklicuje vse, kar je dorejal govoril o g. Lovru Šiferju, ofic. tob. tov. v Ljubljani, ker je bil k temu zapeljan od drugih oseb. Zahvaljuje se mu, da je odstopil od tožbe. V LJUBLJANI, dne 26. maja 1922 August Škof — Ljubljana.

Mesečna soba

lepa, s posebnim vzhodom, se išče kot stanovanje za solidnega gospoda samca, in pisarna v središču mesta proti dobremu plačilu. Pismene ponudbe pod »Lepa soba 4643« na upravo Slov. Nar. 4643

Pozori!

Prodasta se dve starinski, dobro ohranjeni omari. Naslov pove uprava Sl. Naroda. 4615

Lepa stavbna parcela

v Sp. Šiški, na vogalu nasproti nove župne cerkve, se ugodno prod. Prostor je tudi pripraven za vsako trgovino ali obrt. Pojasnija pri lastniku Iv. Prelihu, Vrhovčeva ul. 9/L 4640

1000 Din. nagrade

nagrade on mu, ki bi preskrbel mirni stranki stanovanje s 3 manšima ali 2 večjima sobama, kuhinjo in pritlikinami v Ljubljani za takoj, ali če mogoče ma o rosnjeje. Pismene ponudbe na naslov A. Knez pri g. I. Hrovatinu, Resljeva cesta 23, Ljubljana. 4649

Enonadstropna hiša

na Sela (Predovičeva Selo št. 49) z vrtom, pralnico in s pritlikinami se po ugodni ceni prod. Naslov pove uprav. Slov. Naroda. 4641

Visokošolec

išče v Mariboru pri Korčakem kolodvoru sobo z električno razsvetljavo ter popolno oskrbo med počitnicami. Instauriral bi realne predmete. Ponudbe pod »Maribor 4638« do 1. julija na upravo Slov. Naroda. 4638

Na prodaj

Mannlicher-Schönauer 8X. popolnoma nov, lepo delo, izkoren strel. Naslov prodalca pove upr. Slov. Naroda. 4618

Klaviere

ugledne in popravljene solidno in točno ter gre tudi na deželo. Ljubljana Tržaška c. 45

Feliks Povše

Ljubljana Tržaška c. 45

Knjigovodkinja

izurjena, večja samostojne slovenske in nemške korespondence, se sprejme. Ofic. pošliti pod »St. 17« na upravništvo Slovenskega Naroda. 3507

Trstje

(Stukatute za strope izdelujem z naj modernimi stroji in iz najboljšega materiala ter dobavljam v vsaki množini po najnižji ceni.

Jos. R. Puh, Ljubljana, Gradaška ulica 22. TELEFON ŠT. 513. 3259

Največja izbira

različnih pletenin, majic, nogavic in rokavio pri trdki

A. & E. Skaberné Ljubljana Mostni trg 10.

Kontoristinija

večja perfektno nemške in slovenske stenografije, pravopisja in strojeplisa, se sprejme takoj. Ponudbe na poštni predal št. 104 4583

Išče se dostojen, zanesljiv starejši mož kot

tovarniški vratar.

Upoštevalo se le ponudbe, pisane v slovenskem in nemškem, opremljene z dobri priporočili na poštni predal 133, v Ljubljani. 4629

Fotografski aparat

dobro ohranjen, vel. 13X18, z vsemi potrebščinami, ceno prod. Ivan Krašovec, trafika, Črna pri Prevaljah. 4626

75 delnic

Slovenske trgovske delniške družbe v Ljubljani se prod. K 370— za delnico. Pismo na poštni predal 75, Ljubljana. 4587

Stavbena parcela

v bližini cerkve sv. Antona na Viču se prod. za 65.000 K. Naslov pove upr. Slov. Naroda. 4593

Meblovano zračno sobo

iščeta dve mirni gosodičnici pri boljši rodbini. Ponudbe pod »1. julij« poštno ležeče, glavna pošta. 4617

APNO

7 vagonov la garantirano dobro zganega iz vodnega kamnja (krogel) se takoj odda. Cena po dogovoru. Več se izve pri Štefan Gruđen, trgovina s lesom in apnom, Godič pri Kamniku.

Korespondentinija

z znanjem slovensčine, nemščine in stenografije s prakso se pod ugodnimi pogoji sprejme. Ponudbe pod »Gradbeno podjetje 4581« na upravništvo Slovenskega Naroda. 4581

Zahvala.

Za številne izraze iskrenega sočutja, ki smo ga bili deležni povodom smrti našega nad vse ljubljenega soproga, zlatega papana, predragega sina, brata, svaka in strica, gospoda

Hinka Seljaka

trgovca in hišnega posostnika

se tem potom najpriznaneje zahvaljujemo.

Iskrena hvala zlasti gg. pevcem društev »Zvon«, »Slavec« ter št. Jakobskega naprednega društva za v srce segajoče petje, telovadnemu društvu »Sokol« za častno spremstvo, p. n. pokloniteljem krasnega cvetja in vencev ter vsem prijateljem in znanecem, ki so spremlili predragega nam pokojnika na njegovi zadnji poti.

V Ljubljani, dne 18. junija 1922.

Globoko žalujoči ostali.

Moja soproga, oziroma mama, stara mama, tašča, sestra, teta in svakinja, gospa

Marija Polak roj. Gogala

trgovčeva soproga

je danes po dolgi in mučni bolezni, v starosti 63 let mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v petek, dne 23. junija ob 5. popoldne iz hiše žalosti na tukajšnje pokopališče

Zadušnica se bo opravila v tukajšnji farni cerkvi.

Prosi se tihega sožalja.

Kranj, dne 21. junija 1922.

Žalujoča rodbina Ferd. Polakova in sorodniki.